

Vlaams
Parlement

vergadering **C104**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 28 januari 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de beroepsverenigingen voor journalisten – 835 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de kritiek van de onafhankelijke productiehuizen – 878 (2015-2016)	
VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de invulling van de aanbestedingsplicht van de VRT – 879 (2015-2016)	9

**VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de beroepsverenigingen voor journalisten
– 835 (2015-2016)**

Voorzitter: mevrouw Caroline Bastiaens

De voorzitter: Collega's, zoals de traditie het wil, hebben we allemaal een gedichtje bij. Ik was eigenlijk van plan om een gedicht van Max Temmerman met jullie te delen, uit zijn laatste bundel 'Zondag acht dagen', maar ik kreeg vanmorgen in mijn mailbox een gedicht cadeau van een Antwerpenaar, en dat gedicht wil ik heel graag met jullie delen. De titel is 'Antwerpen' en de auteur luistert naar de naam Gust Peeters.

Antwerpen

*Want dit is toch de stenen huid
rondom mijn hart, mijn ademhalen:
de stad die mijn bestaan omsluit,
die ik bewoon in haar verhalen*

*alsof ik haar vertellen kan,
of nog, haar naar de kroon kan steken.
Haar huizen zijn getuige van
een fantasie die niet wil spreken*

*maar kaarslicht over weemoed legt,
langs straten van verloren uren.
Mijn stad, ik ben u toegezegd
binnen de afdronk van uw muren.*

Dan geef ik nu graag het woord aan collega Caron voor zijn vraag om uitleg.

Bart Caron (Groen): Dank u, voorzitter. Ik heb nog eens een oude dichtbundel uit mijn boekenrek gehaald, waarvan ik het eerste gedicht wil lezen, omdat het over dichters gaat. Ik heb het over de dichtbundel 'De lenige liefde', van ons aller Herman de Coninck.

*Zo is hier elke dag: de bloemen
gaan de perken te buiten, bomen
waaien in het honderd, en van overal
stroomt klaarte toe
als volk voor een voetbalwedstrijd.
Reeds komt de zon het terrein op-
gelopen, stralend van zelfvertrouwen.*

*En even sterk zijn hier de dichters.
Hun stevige beelden bewerken de realiteit
als boeren het land,
een hele werkelijkheid kunnen zij
in hun armen dragen.*

*Ik hou van dit land.
Als ik ooit uitwijk neem ik het mee.
Ik zal zijn naam noemen
en het zal me volgen.*

Dan kom ik nu tot mijn vraag, voorzitter, minister, collega's, over de beroepsverenigingen voor journalisten, waarvan er meerdere zijn in Vlaanderen. Er is de VVJ, de

Vlaamse Vereniging van Journalisten, met een vijftal medewerkers. En er is de VJV, de Vlaamse Journalistenvereniging. Ik meen te begrijpen dat de eerste organisatie zich hoofdzakelijk tot de beroepsjournalisten richt en de tweede tot de freelancers.

De werking van de VVJ wordt alom gerespecteerd. Ze bezorgen de leden een heel aantal voordelen en zijn actief op vele terreinen: begeleiding van beginnende journalisten, de erkenning van beroepsjournalisten, de officiële perskaart, sociale onderhandelingen, ze zijn actief rond bronnengeheim, redactionele onafhankelijkheid, werking rond zelfstandigen, het aanvullend journalistenpensioen, auteursrechten, persvrijheid, lobbying enzovoort. De VJV doet gelijkaardige zaken: er is een lidkaart die je identificeert als journalist-lid van de VJV, je krijgt gratis of tegen verminderd tarief toegang tot ledenevenementen, men is lid van een grote community van journalisten en fotografen waarvan de VJV de belangen verdedigt, de werkomstandigheden verbetert enzovoort. Zij stellen ook dat ze als representatieve journalistenvereniging, erkend door de Vlaamse overheid, hun leden ondersteunen met informatie, advies en knowhow.

Die oplijsting, minister, is voor alle duidelijkheid afkomstig van de websites van beide verenigingen. Ze roept bij mij meer vragen op dan ze antwoorden geeft. In uw beleidsnota is er enkel sprake van de VVJ. Er staat: "De Vlaamse Vereniging van Journalisten – afgekort VVJ – is de beroepsvereniging die de professionele, sociale en intellectuele belangen van de Vlaamse beroepsjournalisten behartigt. De VVJ heeft een zeer representatief karakter en is op verschillende fora spreekbuis voor de Vlaamse beroepsjournalisten. Ik wil ervoor zorgen dat de VVJ de resultaten en aanbevelingen van het monitoringonderzoek van het Steunpunt Media via de eigen kanalen en netwerken verspreidt, en dat de VVJ ook niet-professionele journalisten informeert en adviseert."

Ook hier is in de rand dus sprake van niet-professionele journalisten. Hoe zinvol is het dat Vlaanderen twee of meer journalistenverenigingen heeft? En zijn er inderdaad meer, ik kom daar zo dadelijk op terug, maar in elk geval twee algemene. Het doet de vraag rijzen of beide organisaties al dan niet representatief zijn. Blijkbaar is in de praktijk de VVJ – gelet op het feit dat u de VVJ als enige vernoemt in uw beleidsnota – de enige representatieve organisatie.

Dat doet de vraag rijzen of die andere organisatie, de VJV, al dan niet representatief is. Hoe dan ook melden leden ervan mij dat hun perskaart vaak niet erkend wordt en de houders ervan geen toegang krijgen tot diverse activiteiten waar ze als journalist bij betrokken wensen te worden. Dat zou het gevolg zijn van het feit dat enkel de perskaart van de VVJ officieel zou zijn. Is de federale overheid nog bevoegd voor een of ander aspect? Dat is me niet helemaal duidelijk. De indruk wordt door sommigen gewekt dat de erkenning van een beroepsvereniging voor journalisten door het ministerie van Binnenlandse Zaken gebeurt, op federaal niveau dus. Ik verwijs in dit geval naar de wetgeving rond de erkenning als beroepsjournalist. De wetgever heeft, in een wet van 30 december 1963, voor professionele journalisten de titel van 'beroepsjournalist' ingevoerd. Alleen wie sedert twee jaar zijn hoofdberoep maakt van journalistiek, en dat in een medium dat algemene berichtgeving verstrekt, kan aanspraak maken op die titel. Professionele journalisten die voor gespecialiseerde media werken, kunnen aanspraak maken op een eigen titel, die van 'journalist van beroep'. Ook dat lijkt mij nogal cryptisch, of in ieder geval verwarrend, taalgebruik.

De complexiteit is groot. Er zijn nog tal van andere verenigingen zoals de Nationale Vereniging voor Beroepsfotografen, Sportpress.be, de Unie van de Belgische Filmpers, de Vereniging van Belgische Bierjournalisten, de Vereniging van de Belgische Muziekpers, de Vereniging van de Journalisten van de Periodieke Pers, de Vlaamse Vereniging van Beeldjournalisten, en ongetwijfeld nog andere die ik in mijn research niet op het spoor ben gekomen.

Over deze verwarde situatie wil ik u enkele vragen stellen, minister. Welke verenigingen zijn voor de Vlaamse overheid representatief en derhalve een gesprekspartner? Worden de VVJ en de VJV, de algemene verenigingen, op dezelfde wijze betrokken bij het beleid? Wordt er regelmatig overleg gepleegd en zo ja, met welke organisaties? Kunt u verklaren waarom er in Vlaanderen meerdere beroepsverenigingen voor journalisten zijn, en dan bedoel ik de twee algemene? Is een dergelijke versnippering zinvol? Worden beide verenigingen gesubsidieerd? Op basis van welke regelgeving gebeurt dat? Worden nog andere verenigingen van journalisten gesubsidieerd? Is de federale overheid nog bevoegd voor een of ander aspect van de belangenbehartiging voor journalisten? Hoe worden aan journalisten perskaarten uitgereikt? Welke verenigingen zijn hiervoor bevoegd? Is er een onderscheid tussen beroepsmensen en freelancers? In welke gevallen is zo'n perskaart een officieel erkend document? Is de Vlaamse overheid al dan niet betrokken hierbij?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voor ik op uw vragen antwoord, mijnheer Caron, zal ook ik een bijdrage leveren aan de Gedichtendag. Zoals sommigen zich misschien nog herinneren, heb ik vorig jaar op zeer expressieve wijze Maud Vanhauwaert gebracht. Ik heb even getwijfeld of ik dit jaar werk zou brengen van twee andere dames die op het ogenblik in de belangstelling staan, Ruth Lasters en Laurence Vielle, maar ik heb dan toch maar voor een man gekozen, Paul Bogaert, die de poëzieminnaars onder u zeker zullen kennen. Met deze dichter heb ik trouwens fijne scoutsjaren beleefd, vandaar. Het gedicht draagt de titel 'STIL'.

*Gij aarzelt niet als ge wat zegt
en gij lijkt sprekend als ge zwijgt
op iemand die het beter weet.
Maar nu er nog wat braaksel hangt
als woorden aan uw lippen,
aan uw open mond, nu krijgt
gij het niet uitgelekt, niet uitgelegd.*

*Trager moet gij leren inhaleren
als ik uw natte lippen kus,
uw tong van kippenvel.
De huig moet nu geparfumeerd:
gij moet de opening van de verstuiver
in de mondholte houden en drukken
en slikken, niet stikken.*

Nu ik het lees, lijkt het wel een terechtwijzing aan het adres van de vraagsteller, maar dat is helemaal niet de bedoeling. Over naar de vragen.

Mijnheer Caron, ik zal eerst de verenigingen situeren die u hebt aangehaald. De Vlaamse Vereniging van Journalisten, VVJ, maakt deel uit van de Algemene Vereniging van Beroepsjournalisten in België, de AVBB, die werd opgericht in 1886 en dus 130 jaar oud is. De communautair-Vlaamse deelwerking bestaat sinds de jaren 1970, dus ongeveer 50 jaar. De VVJ heeft een representatief karakter vanuit haar wettelijk bepaalde rol, vastgelegd in de wet van 30 december 1963, die ze speelt in de toepassing van het wettelijk statuut van beroepsjournalist. De erkenning van beroepsjournalisten gebeurt door een onafhankelijke erkenningscommissie, samengesteld uit beroepsjournalisten en werkgevers van de media, volgens het principe van zelfregulering dus. Daarnaast behartigt de VVJ de professionele, sociale en intellectuele belangen van de Vlaamse beroepsjournalisten. De vereniging is ook de oprichter en medebeheerder van de Raad voor de Journalistiek. De VVJ telt ongeveer 2800 leden.

De Vlaamse Journalistenvereniging, de VJV, werd 50 jaar geleden opgericht om de belangen van de freelance journalisten te behartigen die hun journalistieke activiteiten met andere inkomsten combineren. De VJV telt ongeveer 500 leden, in hoofdzaak bloggers, regionale correspondenten en journalisten in bijberoep, freelance journalisten die niet vast aan een medium verbonden zijn of voor nieuwe media werken. Deze leden, regionale correspondenten van algemene nieuwsmedia of freelancers in bijberoep kunnen indien gewenst ook aansluiten bij de VVJ en zo genieten van de service van die beroepsvereniging. Journalistieke bloggers kunnen vanaf nu ook terecht bij het onlangs opgerichte Journalistenloket, beheerd door de VVJ, voor informatie en eerstelijnsadvies.

U haalt in uw vraag ook andere organisaties aan die zich rond een specifieke tak of branche in de journalistiek hebben verenigd. Die zijn vaak in meer of mindere mate gelieerd aan de VVJ. Zo is er de Vlaamse Vereniging van Beeld Journalisten, de VVB, een vereniging onder de vleugels van de VVJ, en heeft de VVJ ook nauwe banden met onder andere de autonome Sportpersbond en met de Vereniging van de Journalisten van de Periodieke Pers.

Is er regelmatig overleg en met welke organisaties? Vanuit het beleid werden al gesprekken gevoerd met zowel de VVJ als de VJV, vooral om te zoeken naar raakvlakken voor samenwerking. De VVJ maakt deel uit van de adviesraad van de Mediacademie, het opleidingsproject voor de geschreven pers en de audiovisuele sector. De adviesraad formuleert adviezen over de werking en de inhoud van de Mediacademie en werkt ook als overlegplatform en verkenner van samenwerking in de mediasector.

U vraagt me dan om een verklaring waarom er meerdere beroepsverenigingen voor journalisten zijn. Er is vanzelfsprekend een vrijheid van vereniging, ook voor journalisten. Dat impliceert evenwel niet dat alle verenigingen officieel erkend zijn.

Ik ben van mening dat samenwerking zinvoller is dan versnippering. Daarom werd aan de VVJ gevraagd de eerstelijnsdiensten van het Journalistenloket open te stellen voor alle journalisten, ook wanneer deze geen lid zijn van de VVJ. Op basis van deze dienstverlening kunnen journalisten beslissen om aan te sluiten bij de VVJ om van de volledige service te kunnen genieten.

Vanuit het mediabeleid wordt jaarlijks een werkingssubsidie van 353.000 euro toegekend aan de VVJ. Deze subsidie is nominatim opgenomen in de begroting en heeft betrekking op de dagelijkse werking, inclusief het Journalistenloket (203.460 euro), de participatie van de VVJ in de Raad voor de Journalistiek (95.000 euro) en de tussenkomst in bijkomende journalistenpensioenen (54.540 euro). Aan de VJV werden in het verleden enkele projectsubsidies toegekend, onder meer voor de uitbouw van het ledenblad en, recent, voor de organisatie van de vijftigste verjaardag van de vereniging eind vorig jaar, die ik mocht bijwonen en toespreken.

Zoals aangegeven, is de federale wetgever bevoegd voor de erkenning en de bescherming van de titel van journalist en bijgevolg ook voor de bijhorende accreditaties.

Hoe worden perskaarten uitgereikt? Zoals eerder aangehaald, heeft enkel de VVJ een wettelijk bepaalde rol in de toepassing van het wettelijke statuut van beroepsjournalist. De onafhankelijke Erkenningscommissie erkent beroepsjournalisten enkel als ze aan volgende wettelijke vereisten voldoen: ten minste 21 jaar zijn; in België geheel noch gedeeltelijk vervallen verklaard zijn van de burgerlijke en politieke rechten; in zijn hoofdberoep en tegen bezoldiging deelnemen aan de redactie van dag- of periodieke bladen, radio- of televisienieuwsuitzendingen, filmjournaals, persagentschappen of een ander medium voor algemene berichtgeving; die werkzaamheid ten minste twee jaar lang als gewoon beroep

uitgeoefend hebben en ze niet sedert meer dan twee jaar gestaakt hebben; tot slot, het beroep van journalist niet combineren met een ander beroep.

Beroepsjournalisten kunnen naast hun hoofdberoep wel nevenactiviteiten uitoefenen in bijberoep voor zover het geen onverenigbare activiteiten zijn die de journalistieke onafhankelijkheid in het gedrang kunnen brengen. Beroepsjournalisten beschikken over welbepaalde werkfaciliteiten met als voornaamste de officiële perskaart, maar ook andere voordelen, en dienstverlening van de VVJ. Deze voordelen beschermen de journalisten persoonlijk maar bevorderen eveneens het professionalisme en dus de kwaliteit van de journalistiek.

De leden van de VVJ bestaan voor drie vierde uit loontrekkenden. De VVJ vertegenwoordigt daarnaast zevenhonderd tot achthonderd freelancers. De VVJ trekt, behalve freelancejournalisten in hoofdberoep, ook steeds meer freelancers in bijberoep aan als 'lid-persmedewerker'. Leden-persmedewerkers, journalisten in bijberoep dus, beschikken niet over de officiële perskaart, en dus evenmin over de faciliteiten die daaraan vasthangen.

Ziedaar een poging om u toch enige helderheid te geven in dit landschap.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Dank u, minister, voor die helderheid.

Los van de vrijheid van mening is er de vrijheid van vereniging. Dat zal ik niet tegenspreken. Maar in de praktijk is er wel een wirwar als het gaat over perskaarten, titels en statuten. Ik heb veel vertrouwen in de VVJ en in de Raad voor de Journalistiek. Sommige collega's waren daarnet nog aanwezig op de voorstelling van het Kinderrechtencommissariaat. De raad heeft daar samen met de kinderrechtencommissaris een aantal richtlijnen voor het in beeld en tekst brengen van minderjarigen aan de orde gebracht. Dat was diepgaand werk van heel hoog niveau. Ik heb daar veel bewondering voor.

Ik heb er geen probleem mee. Iedereen doet wat hij wil. Maar, minister, er is maar één echte journalistenvereniging waarvan je kunt zeggen dat hij representatief is en dat hij voor ons een gesprekspartner is. Dat is de VVJ. Het zou, in het belang van het journalistieke vak, goed zijn dat er maar één organisatie is. Iedereen doet natuurlijk wat hij wil. U zegt ook uitdrukkelijk dat de meeste van die andere, meer vakgerichte of branchegerichte organisaties, meestal een soort van onderafdeling zijn van of gelinkt zijn met de VVJ. Dat lijkt me wel een gezonde situatie, ook al omdat de belangen van de journalisten, niet alleen de professionelen maar ook de freelancers, vandaag onder stevige druk staan, inzake de arbeidsvoorwaarden bijvoorbeeld. Daarom is het aangewezen dat een sterke organisatie in Vlaanderen voor die belangen opkomt en daar duidelijk over communiceert. Dan weten we ook vanuit de politiek wie het aanspreekpunt is, met die nuance dat er een vrijheid van vereniging is. Iedereen doet wat hij wil. Ik zie het in elk geval zo. En ik zie het ook in die subsidiebedragen en in de houding in uw antwoord, dat het daar in de praktijk op neerkomt: de VVJ is onze gesprekspartner. Dat is goed.

Ik zou graag hebben, in het belang van het journalistieke vak, dat de VVJ zo breed mogelijk is samengesteld en zo representatief mogelijk is. Zo kan er duidelijkheid zijn over dat soort dingen als perskaarten en dergelijke, die vaak tot interne kleine ruzies leiden.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): In het kader van Gedichtendag wil ik ook iets voordragen. Vorig jaar had ik een gedicht van de Wase dichter Dirk van Bastelaere.

Dit jaar heb ik iets helemaal anders. Het is ook een Vlaamse dichter, maar het gedicht is niet in het Nederlands. 2016 is het Emile Verhaerenjaar: Emile Verhaeren, Sint-Amands-aan-de-Schelde, de prachtige stroom. De man was lid van de Franstalige bourgeoisie. Hij heeft school gelopen in Gent. Daar is hij volledig verfranst, jammer genoeg. Ja, jezuïeten en zo. Ik neem hem toch omdat hij een van die dichters is met wie we soms wat moeite hebben. Het zijn Vlamingen, maar ze spreken hun moedertaal, wat voor hen het Frans was. Toch heeft Emile Verhaeren heel veel geschreven over Vlaanderen. Hij heeft een dichtbundel 'Les Flamandes'. Hij heeft ook over de stroom 'L'Escaut' geschreven. Mijn keuze is ook een hart onder de riem van het Emile Verhaeren Genootschap en het museum in Sint-Amands.

Ik heb een gedicht gekozen dat een actuele waarde kan hebben: 'Les errants' uit 'Almanach'. Het staat voor de maand februari. Hij beschrijft dolende mensen, psychisch dolend, maar ook fysiek dolend. Het is dus vrij actueel. Waarschijnlijk had hij de Vlaamse landarbeiders in gedachten die toen in armoede leefden in zijn streek.

Les errants

*Il est ainsi de pauvres cœurs
avec en eux des lacs de pleurs,
qui sont pâles comme les pierres
d'un cimetière.*

*Il est ainsi de pauvres dos
plus lourds de peine et de fardeaux
que les toits des cassines brunes
parmi la dune.*

*Il est ainsi de pauvres mains
comme feuilles sur les chemins,
comme feuilles jaunes et mortes
devant la porte.*

*Il est ainsi de pauvres yeux
humbles et doux et soucieux,
comme les yeux des bêtes
sous la tempête.*

*Il est ainsi de pauvres gens,
qu'ils soient riches ou indigents,
qui trimbalent de la misère
au loin des plaines de la terre.*

Voorzitter, nu mijn vraag.

Ik denk dat het goed is dat er één representatieve organisatie is waarmee we ook contacten hebben. Dat is logisch.

Dat de minister zegt de samenwerking, die er is, toe te juichen, vinden we ook belangrijk. Het feit dat journalisten, ongeacht tot welke vereniging ze behoren, kunnen gebruikmaken van de eerstelijnsfunctie en -ondersteuning, is ook belangrijk.

Ik treed de heer Caron ook voor een stuk bij. Er is vrijheid van vereniging. Het is logisch dat er een zo breed mogelijk aanbod is. Maar er is toch nog één zaak. We zijn nu toch in de week van het woord 'federalisering'. Ik wil daarbij ook het woord 'defederalisering' naar voren brengen. Het staat voor het weghalen van het federale niveau om het onder te brengen op het niveau waar het het beste thuishoort.

De erkenning van journalisten is nog steeds federaal, terwijl eigenlijk alles van media gemeenschapsmaterie is. Het zou misschien logisch zijn, maar dit moet natuurlijk te berde worden gebracht in andere gremia of op andere plaatsen, om die te organiseren vanuit de gemeenschappen. Daar hoort dit aspect immers thuis, want media is voor al de rest wel al gedefederaliseerd. Dat zou fijn zijn, ik sluit dus af met een wens.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Meremans, de eloquentie waarmee u in de taal van Molière uw gedicht ten beste gaf, doet me denken aan een kleine anekdote. Vorige week vroeg mijn chauffeur, een nog jonge snaak: "Zit daar niet een parlamentslid met krulletjes en een bril in uw commissie?" Ik kon wel denken over wie hij het had. "Dat was mijn leraar Frans," zei hij, "maar ik kwam er niet zo goed mee overeen." (*Gelach*)

Ik heb toen gezegd: "Dat is niet erg, ik kom er wel goed mee overeen."

Dit gezegd zijnde, keer ik terug naar uw wens. Wij hebben de volle bevoegdheid in de audiovisuele media, u kent de reden daarvoor. De andere media hebben, misschien om historisch-grondwettelijke redenen, nog een bepaalde federale verankering.

Het is in elk geval duidelijk, mijnheer Caron, dat het zonneklaar is wie de perskaarten uitreikt. De Federale Regering doet dat op basis van de zelfregulering van de journalisten. Dat lijkt me een goed evenwicht.

Ik wens wel nog eens te benadrukken dat ik een goede samenwerking of verstandhouding tussen de journalistenverenigingen nastreef, door te bekijken waar de samenwerking bestaat of beter kan. Dat lijkt me nog altijd een nuttige aanvulling op de lijn die in mijn antwoord zat.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de kritiek van de onafhankelijke productiehuisen
– 878 (2015-2016)

VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de invulling van de aanbestedingsplicht van de VRT
– 879 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Hij is ons nog een gedicht verschuldigd.

Wilfried Vandaele (N-VA): Voorzitter, collega's, ik heb even gearzeld en getwijfeld. Ik zal helemaal binnen het thema van Gedichtendag blijven: herinneringen. Als mijn vader nog zou leven, dan zou hij een dezer dagen 99 worden. Maar hij overleed 9 jaar geleden, hij was toen 90. Dat is een mooie leeftijd: ik denk dat we daar allemaal voor zouden tekenen. Hij was geen man van woorden, laat staan van poëzie. Hij heeft altijd hard gewerkt, hij was heel actief tot op zijn 90e, maar plots kreeg hij een heel agressieve vorm van dementie waardoor hij in enkele weken tijd veranderde van de rots in de branding die hij was, in een doodsbang, agressief wezentje dat men – zoals men dat zegt – aan banden legt in het ziekenhuis.

Ik was er niet bij toen hij stierf, maar de avond ervoor zat ik wel alleen bij hem in de kamer. De palliatieve sedatie deed toen al een paar dagen haar werk – gelukkig, het is een schitterende uitvinding. Ik heb toen een tekstje geschreven enkele uren voor hij stierf. Het is daarna op het doodsprentje terechtgekomen. Ik val dus wellicht een beetje uit de toon, voorzitter, maar het gaat als volgt.

Ik zit naast je bed. De wind tiert tegen de ziekenhuisramen en de hagel kletst tegen het glas. Je hoort het niet. Je slaapt diep en je ademt kort. Het einde komt.

Je was een van de sterkste mensen van het dorp. Door weer en wind. Een taaie kracht die niet meer van deze tijd is. Tot een paar weken geleden. Je was koppig, eigenzinnig. Volgens sommigen is dat erfelijk.

Veel praten hebben we nooit gedaan. Je was geen prater. Geen knuffelaar ook. Maar je zag ons graag en dat toonde je door de fietsen te herstellen, een plank klaar te zetten of de goot te ontstoppen.

Het is een mooi leven geweest. Kolenhandelaar, cafébaas, het bewerken van het land. Met paard en kar destijds. Je hield van paarden. Jules, Greta, Max. Je was een buitenmens, vergroeid met de polderklei.

Mijn vader die in bed ligt. Het is een beeld dat ik niet ken. Ik heb het zelden gezien. Je was altijd bezig. Sleuren en slepen, trekken en kappen.

Maar dan ineens die duizeligheid, de verwarring. Het niet begrijpen. Je gevecht tegen het ziekenhuisbed. Tegen het eten en het drinken, tegen de medicatie, de verzorging. Met al je kracht, en die was niet gering. Op je negentigste had je nog sterkere armen dan vele jonge mensen.

Oma vertelde aan je bed over vroeger, over de vrienden in het dorp. Een glimlachje. Herkenning? Misschien, heel even. Maar steeds kwam de angst terug. De angst van de gewonde vogel in de hoek van de schuur. Die niet begrijpt dat je hem wil helpen.

Wij wilden niet dat je bang was, opa. Of dat je pijn had. De avond valt. De hagel is over. De wind beukt nog tegen het raam. Ik streel je wang, dank je voor alles en neem afscheid.

En dan kom ik nu tot mijn vraag. Minister, het is een uitdrukkelijke wens van deze meerderheid dat de VRT moet blijven inzetten op Vlaamse programma's en de ondersteuning van de Vlaamse onafhankelijke productiesector zodat in Vlaanderen een diversiteit van onafhankelijke producenten behouden wordt. Deze ambitie werd duidelijk verwoord in de resolutie van het Vlaams Parlement, in uw beleidsbrief en in de beheersovereenkomst met de VRT.

In de beheersovereenkomst staat duidelijk vermeld dat de VRT van haar totale inkomsten, exclusief ruil, Brussels Philharmonic en herstructureringskosten, 15 procent moet besteden aan externe productie in 2016, evoluerend naar minimaal 18,25 procent in 2020. Die bepaling zou betekenen dat de openbare omroep tegen 2020 ongeveer 15 miljoen euro meer zou moeten besteden aan externe producties.

Via de media, onder andere De Morgen, maar nadien ook in De Tijd, vernemen we dat de Vlaamse Onafhankelijke Televisie Producenten (VOTP) tegenover de Vlaamse minister van Media hun ongenoegen hebben geuit over de gang van zaken met betrekking tot de overgang van De Ideale Wereld, een productie van Woestijnvis, naar Canvas. Het nieuwe Canvasprogramma zou een aanzienlijk stuk van het Canvasbudget naar zich toetrekken, waardoor er voor de rest van de sector van onafhankelijke producenten nog slechts kruimels overblijven. Ik

citeer uit De Morgen: "Je zou toch verwachten dat de VRT de onafhankelijke televisiehuizen ondersteunt, maar in plaats daarvan pompen ze nu geld in een productiehuis dat duidelijk aan een zender gelieerd is."

Hoe beoordeelt u de verzuchtingen van VOTP? Hoe evalueert u de verzuchtingen van de onafhankelijke productiesector in het licht van de duidelijke beleidsoptie om de onafhankelijke sector in zijn geheel beter te ondersteunen en te versterken? Wat is het antwoord van de VRT op de kritiek van de onafhankelijke productiehuisen? Kan de VRT dit antwoord cijfermatig staven? Ik bedoel: hebben ze gelijk als ze zeggen dat er een overmatig budget is afgeleid naar één enkel productiehuis, waardoor de rest op zijn honger blijft zitten?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Ook eerst een gedicht, dat uit de gedichtenbundel 'Nieuwe rituelen' komt, genomineerd voor de Herman de Coninckprijs 2016. Misschien kennen jullie de dichter wel: hij heet Maarten Inghels. Ik heb dit gedicht al enkele dagen geleden gekozen. Ik heb zeer graag gedichten die over het leven gaan, niet zozeer over de liefde, maar over het leven, en gedichten die uitnodigen en aanspreken om wat buiten zijn comfortzone te treden en zijn leven wat in eigen handen te nemen, ook al is dat soms een moeilijke weg.

Loop een leven om

*Wat als de stad mij zou verlaten? Of kan ik
mij als een pen uit haar binnenzak laten vallen,
verliezen van de zichzelf herhalende straten?*

*Zou ik op de snelweg afslaan en het land opstappen?
Een brug of oevers zoeken? Stoppen met drinken
en opnieuw beginnen? Mezelf uitroken als een mesthoop?*

*Hoe ik haar bewaar. Kiezelgruis: tanden in mijn mond.
Een ruitenwisser is mijn vlaggenstok.
Ik strooi vuil zand onder mijn oksels als een olifant,*

*smeer boter in mijn haar,
stap grootmoedig weg
om te verdwalen schouder aan schouder met de maan.*

*Wie wil er nog de wildernis in gaan
om de geheimzinnige gang onder de boomwortels te zoeken,
vallende sterren te vinden in het visnet van een nat bladerdek?*

*Wie durft met zijn of haar hiel
een landkaart in de grond te tekenen
om het pad dan toch te negeren?*

*Vraag om gesprekken met de stenen,
ga uit je schoenen staan,
loop een leven om.*

Ik kom tot mijn vraag, minister. Met het afsluiten van de nieuwe beheers-overeenkomst met de VRT werd ingezet op de versterking van het media-ecosysteem. Strategische doelstelling 6 stelt: "De VRT speelt in een context van internationalisering haar rol als versterker van een hefboom in het media-ecosysteem. Ze stimuleert een kwalitatief sterk en economisch leefbaar landschap om zo een pluralistisch en divers aanbod mee in stand te houden. Ze moedigt in haar externe relaties de naleving van het Sociaal Charter in de sector aan."

Dat wordt dan vertaald in volgende resultaten die behaald zullen moeten worden: "De VRT besteedt minimaal 15 procent van haar totale inkomsten exclusief ruil, Brussels Philharmonic en herstructureringskosten aan externe productie, evoluerend naar minimaal 18,25 procent. De VRT laat haar samenwerkings-initiatieven met de mediasector tweejaarlijks evalueren door een onafhankelijke deskundige, gekozen door zowel de VRT als de Minister van Media. De evaluatie focust op de bijdrage van samenwerking aan (1) de maatschappelijke opdracht van de VRT (i.e. worden één of meerdere van de strategische doelstellingen 1 t.e.m. 5 beter vervuld?), (2) een kwalitatief sterke en diverse, economisch duurzame ontwikkeling van het media-ecosysteem, en (3) de concrete meerwaarde en/of kostenreductie voor de betrokken partners in de samenwerking."

U kreeg recent een brief van de onafhankelijke productiehuizen, waarin ze hun beklag deden over de keuze van Canvas om De Ideale Wereld van Woestijnvis aan te kopen. Er wordt gezegd dat dit programma zo zwaar op het budget van Canvas zou wegen, dat er amper budget zou overblijven om ook bij andere productiehuizen te bestellen. Met andere woorden: de aanbestedingsplicht zou, volgens de berichtgeving, uitgehold worden door de hoge prijs die Canvas zou betalen voor De Ideale Wereld.

Specifieke programmakeuzes zijn uiteraard onderdeel van de beslissingen van de VRT zelf, zoals het hoort. Wat natuurlijk wel belangrijk blijft, is dat de VRT daarbij marktconforme contracten aangaat en uiteraard dat het programma-charter van de VRT onverkort blijft gelden.

De onafhankelijke productiehuizen hebben hun bezorgdheid over de leefbaarheid van de sector geuit. Werd daarin ook gewag gemaakt van al dan niet marktconformiteit van de keuze voor De Ideale Wereld? De bezwaren van de onafhankelijke productiehuizen, namelijk dat de aanbestedingsplicht zoals die in de nieuwe beheersovereenkomst geformuleerd werd, uitgehold wordt door een contract met één productiehuis, lijken ook uw bekommernis te zijn, aangezien de tweejaarlijkse evaluatie ook moet nagaan wat de bijdrage van samenwerking aan een kwalitatief sterke en diverse, economisch duurzame ontwikkeling van het media-ecosysteem is. Zullen zaken als deze dus onderdeel uitmaken van die tweejaarlijkse evaluatie? Waarom werd er gekozen voor een eerste rapportering in 2019? De netmanager van Canvas gaf aan dat het over een zware investering gaat, maar dat dat niet betekent dat er geen ruimte meer zou zijn voor andere productiehuizen. Kunt u dat bevestigen?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Beste collega's, laat me starten met te zeggen dat ik omtrent deze materie geen enkele brief heb ontvangen van de VOTP. U hebt zelf al aangegeven, mijnheer Vandaele, dat dat veeleer formeel van aard is, maar na contact te hebben genomen met de VOTP, bleek eveneens dat een dergelijke brief nooit werd verstuurd. Niettemin klopt het dat de VOTP een aantal bezorgdheden heeft geuit in een gesprek met mijn medewerkers omtrent de samenwerking tussen de VRT en Woestijnvis. Ook andere spelers hebben dat al gedaan.

Ik ben me dus bewust van de verschillende verzuchtingen en ik heb er zeker begrip voor. Een sterke, gevarieerde en duurzame onafhankelijke productiesector is immers een duidelijke doelstelling van het beleid. Dat neemt niet weg dat ik als minister, zoals ik in het verleden ook niet deed, geen positie zal innemen inzake een zeer concreet individueel dossier. Dat is immers iets te veel micro- en casemanagement en houdt daarom niet per definitie een trend of een tendens in.

Het is klaarblijkelijk zo geweest dat een programma als De Ideale Wereld niet zozeer paste in het profiel van VIER en dat op een bepaald moment de VRT geoordeeld heeft dat het programma wel een plaats had op Canvas. Dat zijn

concrete, operationele beslissingen in het medialandschap. Het is de VRT die op basis van artikel 7 van het Mediadecreet autonoom het programma-aanbod en uitzendschema vastlegt en het is de CEO van de VRT die conform artikel 14 van datzelfde decreet instaat voor de operationele leiding van de VRT. Ik zal dus niet concreet optreden, maar ik wil wel de volgende context geven, om toch een aantal antwoorden op uw duidelijke vragen te geven.

Het is inderdaad een duidelijke beleidsoptie dat de VRT moet bijdragen tot het Vlaamse media-ecosysteem, onder meer via onafhankelijke producties. Dat is, ten bewijze daarvan, opgenomen in de nieuwe beheersovereenkomst, die we na het beantwoorden van de vragen om uitleg straks verder zullen toelichten en bespreken en waarin staat dat vanaf dit jaar minstens 15 procent van de totale inkomsten geïnvesteerd wordt in externe producties en dat dit in 2020 minstens 18,25 procent moet zijn.

U kunt natuurlijk ook rekenen. Als u weet dat een onderneming als de VRT een omzet van ongeveer 400 miljoen euro draait, weet u dat een procent gelijk is aan 4 miljoen euro en een kwartprocent gelijk is aan 1 miljoen euro. Dat betekent ongeveer dat dit jaar minstens 60 miljoen euro in de externe sector zal worden geïnvesteerd. De bestedingen bevatten twee types. Ten eerste zijn er bestedingen in de productiesector, op basis van zuivere 'cash out'. Een tweede type zijn de bestedingen in de facilitaire sector. In de beheersovereenkomst werd bepaald dat de bestedingen in beide types gelijkmatig moeten evolueren. De verhouding tussen beide types moet dus binnen een aanvaardbare bandbreedte blijven. Op dit ogenblik gaat van het totaal bestede budget aan beide subsectoren ongeveer een kwart naar de facilitaire sector en driekwart naar de productiesector.

Dat de verhuizing van De Ideale Wereld die bijdrage aan de externe productiesector nu volledig op de helling zou zetten, lijkt me toch voor nuance vatbaar. Ik zal daar verder in mijn antwoord op ingaan, als een paar cijfergegevens aan bod komen. Ik begrijp uiteraard dat een hernieuwde samenwerking tussen de VRT en Woestijnvis in het bijzonder voorwerp van debat is, gelet op de voorgeschiedenis van beide partners, die een aantal commissieleden in deze commissie ad libitum bediscussieerd hebben in de twee vorige legislaturen.

Mijn bekommernis gaat dan ook naar de vraag of er voldoende schotten worden ingebouwd tussen het productiehuis Woestijnvis enerzijds en de SBS-groep anderzijds. Het is in de eerste plaats aan de VRT om dat te beoordelen. Ik heb ook begrepen dat het auditcomité en de raad van bestuur zich over de hernieuwde samenwerking hebben gebogen.

Zoals ik al zei, bepaalt de nieuwe beheersovereenkomst de opvoering van externe bestedingen van 15 procent van het totaalbudget in 2016 naar 18,25 procent tegen 2020. De VRT onderschrijft dat principe en zal die verplichting nakomen.

In de keuzes voor samenwerking met externe partners wil de VRT de nodige aandacht hebben voor diversiteit onder de partners. Met andere woorden: wij kunnen wel degelijk die contractuele context met de VRT creëren, en dan is het aan de VRT om de diversiteit binnen de globale sector te beantwoorden, te respecteren en er goed mee om te gaan. Dat wil zeggen dat ze zowel bij grote als kleine productiehuisen bestellen, dat ze zowel startende ondernemingen als gevestigde waarden als leveranciers zien, dat ze zowel klassieke televisieproductiehuisen als productiehuisen die ook een digitale portfolio hebben, aanspreken. Zoals nu voorzien en ingeschat wordt, zal de VRT in 2016 en de volgende 2 jaar voor zijn producties werken met een 50-tal verschillende productiehuisen samen. Voor Canvas zijn er dat bijvoorbeeld een 25-tal.

De VRT heeft een publieke en maatschappelijke verantwoordelijkheid. De openbare omroep moet als goede huisvader omspringen met de hem toegewezen

middelen. Tegelijk wil hij de verschillende spelers waarmee hij samenwerkt, correct vergoeden, en dat in functie van de vereiste kwaliteit. Bij de toewijzing van een bestelling maakt de VRT steeds een weldoordachte inhoudelijke keuze. Die wordt bepaald door verschillende factoren, zoals daar zijn: de publieke opdracht, het profiel van de zender waarvoor het programma gemaakt wordt, de opbouw van concrete programmaschema's, de relevantie voor kijkers en mediagebruikers en de verwachtingen van de kijkers en mediagebruikers. In functie daarvan wordt voor een concept van een productiehuis gekozen.

De VRT wil externe partners op een gelijkwaardige manier behandelen. Iedereen wordt beoordeeld op basis van geschiktheid en kwaliteit. De openbare omroep sluit dus geen exclusiviteitscontracten af met externe productiehuisen. En dat geldt ook voor Woestijnvis.

Er werd voor De Ideale Wereld een correcte prijs betaald, in lijn met andere programma's met een gelijkaardige frequentie en invulling. Ik kan daar om mededingingsrechtelijke redenen niet verder op ingaan, maar ik herinner u eraan dat ook het auditcomité van de openbare omroep zich erover gebogen heeft. De Ideale Wereld is een herkenbare en terugkerende afspraak in het programmaschema, waardoor het aantal afleveringen relatief hoog is, namelijk 76. Ter vergelijking geef ik u het aantal afleveringen van enkele andere sterkhouders van programmaschema's, om u een beetje referentie en ijkpunten te geven. Voor Terzake worden op jaarbasis 200 afleveringen gemaakt, voor Karrewiet 221 afleveringen, Dagelijkse Kost 264 afleveringen, Iedereen Beroemd 234 afleveringen, Thuis 215 afleveringen en Van Gils & Gasten 130 afleveringen.

De overeenkomst met Woestijnvis over De Ideale Wereld heeft voor Canvas geen impact op de reeds afgesloten overeenkomsten en engagementen met andere Vlaamse productiehuisen. De komende jaren plant Canvas bestellingen bij ongeveer 25 externe Vlaamse productiehuisen. Enkele voorbeelden van productiehuisen waarmee Canvas in 2015-2016 samenwerkt: 8 op 10, Borgerhoff & Lamberigts, Caviar, Chemisch Circus, Clin d'oeuil, De Chinezen, Deklat Binnen, deMENSEN, Diplodocus, Inti Films, Off World, Panenka, Riche, Riche & Riche, Savage Films en Cassette for Timescapes.

De VRT heeft in de nieuwe beheersovereenkomst ook de ambitie meegekregen om meer in te zetten op documentaires. Strategische doelstelling 2 stelt onder meer: "De VRT investeert in documentaire. Documentaire krijgt een prominente plaats in de programmatie van Canvas, inclusief in prime time, en in het online aanbod. De VRT investeert in interne producties en coproducties. De VRT bouwt aan duurzame relaties met documentaireproducenten." Daarmee wordt aangetoond dat Canvas de komende jaren veel ruimte zal geven aan tal van Vlaamse productiehuisen.

Mijnheer Bajart, de tweejaarlijkse evaluatie waaraan u refereert, heeft betrekking op de tweede ambitie, de strategische doelstelling 6: "Versterking van het media-ecosysteem: Structurele samenwerking met andere mediaorganisaties", en meer bepaald op de samenwerking met distributeurs, andere omroepen, uitgevers, en dergelijke meer. Om de effecten van die initiatieven te kunnen meten is een wat langere periode dan één jaar vereist. Vandaar dat voor een tweejaarlijkse evaluatie gekozen werd. De VRT zal een eerste keer rapporteren in 2018. U hebt terecht gezien dat het jaartal niet klopt. Dat is een tikfoutje, maar ik kan hier bevestigen dat het wel degelijk om 2018 en niet 2019 gaat. Dit staat uiteraard los van de jaarlijkse rapportering door de VRM over de uitvoering van de beheersovereenkomst.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, dank u. Los van de discussie hoe onafhankelijk Woestijnvis wel is, een discussie die, nu die banden met SBS er zijn, door

sommigen werd gevoerd, denk ik dat het hoe dan ook interessant zou zijn dat de VRT erop toeziet dat verschillende productiehuisen in Vlaanderen aan de bak komen. Ik denk ook dat ze daar verstandig genoeg voor zijn. Het stelt ons enigszins gerust dat u zegt dat er de komende periode 25 productiehuisen voor Canvas zijn, op 50 in totaal voor de VRT. Er zijn geen bedragen op vastgeplakt, we kunnen dus niet zien in hoeverre de bewering dat het overgrote deel van de koek naar Eén gaat, al dan niet klopt. Het zou zeker niet verstandig zijn van de VRT om het budget in één mandje, bij één productiehuis, te leggen. Ik herhaal: waarschijnlijk zijn ze daar verstandig genoeg voor. Ik zag daarnet al de lichaamstaal van de commissievoorzitter: als we iets niet willen, dan is het een herhaling van de discussie van weleer over Woestijnvis en de exclusiviteitscontracten. Er is inderdaad gezegd dat de tussenschotten tussen SBS en Woestijnvis er zijn. Daar kunnen we met een gerust gemoed samenwerken. Ik heb altijd wel het gevoel dat het bijna onmogelijk en in elk geval zeer moeilijk is om waterdichte tussenschotten te hanteren. Dat is in alles zo, dat zal ook hier wel zo zijn, hoezeer men daarvoor ook zijn best doet. Het is een punt van zorg voor u en voor ons, om daarop toe te zien. Uiteraard moeten we bekijken hoe de VRT daar zelf mee omgaat en hopen dat ze hier wijze dingen mee doen.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Mijn vragen zijn beantwoord.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Ik heb een ietwat vrolijker gedichtje. Het is van Leendert Witvliet, en het heeft ook te maken met het thema van deze Gedichtendag, herinnering. Het heet 'Vroeger':

*Vroeger, zeggen grote mensen vaak,
vroeger lichtten kinderen hun pet
Als meester langs een groepje kwam
en iedereen poetste iedere week
zijn oude fiets en in lange, warme zomers
– altijd warm, altijd lang, alles oud –
zwommen we in de bocht van de rivier.*

*Zakgeld was er niet en één dag op vakantie,
kijk, en bruine foto's komen uit de kast,
we droegen nog een pofbroek en daar
waarachtig een matrozenkiel.
Het haar was kort als stoppels
de wangen rond als appels.*

Minister, ik had verwacht dat u van de VRT al iets meer inzichten zou hebben gekregen na de laatste bespreking hierover. Ik geloof dat het toen ook de heer Vandaele was die hetzelfde thema aanhaalde bij de bespreking van de beleidsbrief. Toen had u al gezegd dat u dat in verband met de beschotten, de 'Chinese wall', nog verder ging onderzoeken. Ik citeer het verslag: "De minister is dat nog verder met de VRT aan het analyseren. Het auditcomité binnen de VRT is het contract nauwgezet juridisch aan het bestuderen."

Een tweetal maanden later heb ik dan toch het gevoel dat men dat heel grondig aan het doen is. U hebt niet helemaal gezegd of het in orde is of niet. Of is het gewoon een heel moeilijke zaak? Kunnen dergelijke adviezen of analyses die worden gemaakt, publiek worden gemaakt? Voor de commissie Media is het interessant om eens gewoon juridisch te lezen wat daarover wordt gezegd en wat de uitkomst van dit concrete geval is. Het kan zich in de toekomst uiteraard nog

voordoen. We weten niet wat er in de mediawereld de komende jaren nog allemaal gaat gebeuren.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, ik koos vorig jaar Anna Achmatova; dit jaar kies ik Marina Tsvetajeva. Ik kies duidelijk voor vrouwen. Ik vind dat kunstenaressen meer in de belangstelling moeten komen. Ik kies ook een tikkeltje chauvinistisch omdat de Russische literatuur de mooiste is. Vanmorgen ging mijn gedicht over de hoop op de lente. Nu zitten we volop in de lente. Het is een prikkelend gedicht. Het gaat over trouw en ontrouw, vooral ontrouw.

*Alle ogen zijn liefvallig
En geen dag is grijs.
Weet dan dit, voor het geval ik
Jou bedriegen zou:*

*Om het even wie ik vurig
Kuste in de nacht,
Om het even wie 'k een dure
Eed te zweren dacht –*

*Dat mijn hele levenswandel
Kuis zou zijn voortaan,
Dat ik nimmer op een ander
Nog een blik zou slaan...*

*Zie je dit cipressekruisje?
Ken je 't nog? – Zo gauw
Jij komt fluiten bij mijn huisje
Ben ik weer van jou!*

Uiteraard is het belangrijk dat wij in Vlaanderen een sterke, onafhankelijke productiesector hebben. Ik vind dat heel belangrijk. Het vastleggen van de verplichting voor de VRT om te investeren in externe productie vind ik een goede zaak, in het belang van de leefbaarheid van het hele ecosysteem. De bezorgdheid op dat vlak deel ik. Maar dit gezegd zijnde, vind ik echt niet dat wij, politici, ons moeten moeien met de invulling en de keuzes die de VRT maakt inzake redactionele inhoud, of het nu fictie is of non-fictie.

Minister Gatz, met uw antwoord zegt u heel duidelijk dat de hele contract-onderhandeling met Woestijnvis marktconform was. Men heeft de correcte procedure gevolgd via het auditcomité. Ik hoop dat hiermee de stemmingmakerij weg is. Ik zie vooral dat de verhuizing van De Ideale Wereld naar Canvas een goede zaak is voor Canvas. De kijkers volgen. Het is een goede zaak voor de VRT en vooral voor de kijker, die duidelijk tuk is op De Ideale Wereld.

Dit behoort tot de autonomie. Minister, uw insteek was terecht, dat dit soort vragen er niet zouden moeten komen.

Bart Caron (Groen): Een van de vorige keren hadden we het hier over Teletekst. Minister, u hebt toen het beperkte toekomstperspectief van Teletekst geschetst. Er was daarover in De Ideale Wereld een fantastisch item. U vindt dat zo terug, het was werkelijk fenomenaal.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik wil nog zeer kort ingaan op de vragen. Het auditcomité van de openbare omroep heeft zich wel degelijk over de kwestie gebogen, zowel

over de correcte prijs in het contract tussen de openbare omroep en Woestijnvis als over de afscherming van andere mediaspelers. Ik kan daar verder geen uitleg over geven, omdat het een operationele kwestie is. In het volgende deel van de vergadering zal ten minste één persoon die deel uitmaakt van het auditcomité, hier aanwezig zijn. Hij of zij kan die vraag dan verder beantwoorden, maar het is niet de gewoonte dat de verslagen van het auditcomité van de openbare omroep in de commissie publiek worden gemaakt. Ik reken dus op de wijsheid van het auditcomité en de raad van bestuur.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.